

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Nr. art.	Legislația europeană Text directiva	Actul normativ / Proiectul de lege	Legislația națională de transpunere	OBSERVAȚII
	Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională		<ul style="list-style-type: none"> - Proiect de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul migrației și azilului - Ordonață de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare; - Legea nr.122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare; - Hotărârea Guvernului nr.1251/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 122/2006 privind azilul în România. 	
	CAPITOLUL I – DISPOZIȚII GENERALE			
	Directivea 2003/109/CE se modifică după cum urmează:			
Art.1 pct.1	La articolul 2, litera (f) se înlocuiește cu următorul text: „(f) «protecție internațională» înseamnă protecția internațională astfel cum este definită în articolul 2 litera (a) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortanții tărilor terț sau apariții pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (*);	Art.2 – Definiții OUG nr.194/2002 Art.2 Proiectul de lege Art.I pct.1	Text existent în OUG nr.194/2002 Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: La articolul 2, după litera i¹) se introduce o nouă literă, lit.i²), cu următorul cuprins: „i ²) protecție internațională – statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;” Art. 2 - Definirea termenilor În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:	Text existent în Legea nr.122/2006 Art.2

		Proiectul de lege Art.II pct.1	La articolul 2, după litera a) se introduce o nouă literă, lit.a¹), cu „a¹) protecție internațională – statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;”
Art.1 pct.2 lit.a)	Articolul 3 se modifică după cum urmează: (a) la alineatul (2), literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text: „(c) sunt autorizați să-și aibă reședința într-un stat membru în ceea ce următoarelor de protecție, alta decât protecția internațională, sau au solicitat autorizația de a avea reședință în acest țar și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor; (d) au solicitat o protecție internațională și cererea lor nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;”	Proiectul de lege Art.I pct.2	Alineatele (1) și (2) ale articolului 70 se modifică și vor avea următorul cuprins: (2) Dreptul de ședere pe temen lung nu se acordă următoarelor categorii de străini: a) titulari ai dreptului de ședere temporar pentru studii; b) solicitanți sau beneficiari de protecție temporară; c) <i>solicitanți sau beneficiari de protecție în România, alta decât protecția internațională;</i> d) <i>solicitanți de protecție internațională;</i> e) titulari ai dreptului de ședere <u>temporară</u> conferit de viza de scură ședere, viza diplomatică sau de serviciu.”
Art.1 pct.2 lit.b)	Articolul 3 se modifică după cum urmează: (b) la alineatul (3), litera (c) se înlocuiește cu următorul text: „(c) ale Convenției europene privind stabilitatea din 13 decembrie 1955, ale Cartei Sociale Europene din 18 octombrie 1961, ale Cartei Sociale Europene modificate din 3 mai 1987, ale Convenției europene privind statutul juridic al lucrătorului migrant din 24 noiembrie		Nu este necesară transpunerea în legislația națională

1977, ale punctului 11 din anexa la Convenția privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967, precum și ale Acordului european asupra transferului responsabilității cu privire la refugiați din 16 octombrie 1980.”;	Articolul 4 se modifică după cum urmează: (a) se introduce următorul alineat: „(1a) Statele membre nu acordă statutul de rezident pe termen lung în baza unei protecții internaționale, în cazul revocării sau al închecării protecției internaționale respective sau în cazul refuzului de înnoire a acesteia, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2004/83/CE.”;	Proiectul de lege Art.I pct.2 Alineatele (1) și (2) ale articolului 70 se modifică și vor avea următorul cuprins: „(1) Dreptul de sedere pe termen lung se acordă, la cerere, în condițiile prezentei ordonante de urgență, pe perioadă nedeterminată, străinilor care, la <u>data soluționării cererii</u> , sunt titulari ai unui drept de sedere temporară sau beneficiari ai protecției internaționale în România. .....
Art.I pct.3 lit.a)		Introducerea sintagmei „la data soluționării cererii”, determină drept, consecință direcță că dreptul de sedere pe termen lung nu se acordă dacă, între data depunerii cererii și data soluționării acesteia, străinul a pierdut dreptul de sedere temporară sau protecția internațională. În cazul pierderii protecției internaționale sunt incidente toate cazurile prevăzute de art.14 și art.19 din Directiva 2004/83/CE, astfel cum au fost transpusă în legislația națională, Cap.VI din Legea nr.122/2006, iar nu

				doar mentionate la art. I pct.3 lit.a) din Directiva 2011/51/UE.
Art.1 pct.3 lit.b)	Articolul 4 se modifică după cum urmează: (b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf: „În cazul persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională, cel puțin jumătate din perioada dintre data introducerii cererii pentru protecție internațională pe baza căreia a fost acordată protecția internațională, și data la care se acordă permisul de sedere la care se face referire în articolul 24 din Directiva 2004/83/CE, sau întreaga perioadă, dacă aceasta depășește 18 luni, se ia în considerare la calculul perioadei menționate la alineatul (1).”;	Proiectul de lege Art.I pct.4	Ia alineatul (1) al articolului 71, partea introductivă a literii a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) au avut drept de sedere temporară sau au beneficiat de protecție internațională pe teritoriul României, în mod continuu în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, astfel:	La alineatul (1) al articolului 71, partea introductivă a literii a) se introduce un nou punct, pct.(vii) cu următorul cuprins: „(vii) - acastă perioadă se calculează începând cu data depunerii cererii în baza căreia s-a acordat protecție internațională în România, în cazul beneficiilor protecției internaționale.”
Art.1 pct.4	La articolul 8, se adaugă următoarele alinătore: „(4) În cazul în care un stat membru eliberează un permis de sedere UE de rezident pe termen lung unui resortisant al unei țări terțe căruia i-a acordat protecție internațională, acesta va introduce	Proiectul de lege Art.I pct.9	După alineatul (2) al articolului 110 se introduc cinci noi alineate, alin.(2 ²) – (2 ⁶), cu următorul cuprins: „(2 ²) În permisele de sedere pe termen lung eliberate beneficiilor protecției internaționale în România se înscrie mențiunea « <i>Protectie internațională acordată de RO la [data]</i> ». Inspectoratul General pentru Imigrări transmite, în termen de cel mult o lună de la primirea cererii statului membru interesat, informații referitoare la situația	„se calculează începând cu data depunerii cererii” determină luarea în considerare la calculul perioadei necesare pentru obținerea dreptului de sedere pe termen lung a întregii perioade dintre data depunerii cererii în baza căreia a fost acordată protecția internațională și data depunerii cererii pentru obținerea dreptului de sedere pe termen lung, indiferent dacă acastă perioadă este mai mică sau mai mare de 18 luni.

	următoarea mențiune în permisul de sedere UE al rezidentului pe termen lung la rubrica «mențiuni»: «Protectie internațională acordată de [numele statului membru] la [data]».	protecției internaționale acordate de România, menționată în permisul de sedere pe termen lung.
Art.1 pct.4	La articolul 8, se adaugă următoarele alinătore: (5) Dacă un permis de sedere UE de rezident pe termen lung este eliberat de către un al doilea stat membru unui resorțant al unei țări terțe care are deja un permis de sedere UE de rezident pe termen lung eliberat de către un alt stat membru și care conține mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru trebuie să introducă aceeași mențiune în permisul de sedere UE de rezident pe termen lung. Înainte de a introduce mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să pună la dispoziție informații pentru a verifica dacă rezidentul pe termen lung beneficiază în continuare de protecție internațională. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații. În cazul în care protecția internațională a fost retrasă printre-o decizie definitivă, al doilea stat membru nu introduce mențiunea respectivă.	Proiectul de lege Art.I pct.9 După alineatul (2') al articolului 110 se introduce cinci noi alinătore, alin.(2²) –(2⁶), cu următorul cuprins: „(2 ²) În permisele de sedere pe termen lung eliberate beneficiarilor protecției internaționale în România se înscrie mențiunea « <i>Protectie internațională acordată de RO la [data]</i> ». Inspectoratul General pentru Imigrări transmite, în termen de cel mult o lună de la primirea cererii statului membru interesat, informații referitoare la situația protecției internaționale acordate de România, menționată în permisul de sedere pe termen lung. (2 ³) În cazul străinului care are deja un permis de sedere pe termen lung eliberat de un alt stat membru în cuprinsul căruia există mențiunea referitoare la acordarea protecției internaționale, aceeași mențiune se înscrie și în permisul de sedere pe termen lung eliberat potrivit prezenței ordonanțe de urgență, cu excepția situației în care, în urma verificărilor efectuate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru indicat în mențiunea respectivă, rezultă că protecția internațională a fost retrasă printre-o decizie definitivă.
Art.1 pct.4	La articolul 8, se adaugă următoarele alinătore: (6) În cazurile în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern, responsabilitatea pentru	Proiectul de lege Art.I pct.9 După alineatul (2') al articolului 110 se introduce cinci noi alinătore, alin.(2²) –(2⁶), cu următorul cuprins: „(2 ⁴) În cazul în care după eliberarea permisului de sedere pe termen lung cu aplicarea alin.(2 ³) responsabilitatea pentru protecția

		protectia internatională a rezidentului pe termen lung a fost transferată statului doilea stat membru după eliberarea permisului de ședere UE de rezident pe termen lung menționat la alineatul (5), al doilea stat membru modifică în mod corespunzător mențiunea prevăzută la alineatul (4), în termen de cel mult trei luni de la data transferului.”	Proiectul de lege Art.I pct.10	internatională a rezidentului pe termen lung a fost transferată statului român, Inspectoratul General pentru Imigrări elibereză, în termen de cel mult trei luni de la data transferului, <u>un nou permis</u> de ședere pe termen lung cu aplicarea prevederilor alin.(2 ²).	Neîndeplinirea obligației acesei sănctorinare cu amendă a străinului dar nu are repercusiuni asupra dreptului de ședere pe termen lung sau asupra statutului obținut prin protecția internațională.
Art.I pct.5	La articolul 9, se introduce următorul alineat:	„(3a) Statele membre pot retrage statutul de rezident pe termen lung în cazul în care protecția internațională a fost revocată, a încestat sau a intervenit un refuz de înnorie a protecției internaționale, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2004/83/CE, în cazul în care statutul de rezident pe termen lung a fost obținut în baza protecției internaționale.”;	OUG nr.194/2002 Art.70 alin.(3)	Dreptul de ședere pe termen lung începează în următoarele situații: Text existent în OUG nr.194/2002	Proiectul de lege Art.I pct.3
		La alineatul (3) al articolului 70, după litera f) se introduce o nouă literă, lit.g), cu următorul cuprins: „g) în cazul anulării protecției internaționale în condițiile Legii nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, atunci când dreptul de ședere pe termen lung a fost obținut în calitate de beneficiar al protecției internaționale în România.”		Art.14 alin.(3) și art.19 alin.(3) din Directiva 2004/83/CE au fost transpusă în legislația română sub forma cazurilor de anulare a statutului de refugiat sau a protecției subsidiare – art.100 și art.101 din Legea nr.122/2006	
Art.I pct.6	Ia articolul 11, se introduce următorul alineat:	După alineatul (1) al articolului 75 se introduce un nou alineat,	Proiectul de lege	Prin această dispoziție	

	<p>„(4a) În ceea ce privește statul membru care a acordat protecția internațională, alineatele (3) și (4) nu aduc atingere dispozitilor Directivei 2004/83/CE.”;</p>	Art.I pct.7	<p>„(2) Drepturile beneficiarilor protecției internaționale în România prevăzute de Legea nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi limitate ca urmare a obținerii dreptului de ședere pe termen lung de către aceștia.”</p>	<p>recunoaște în mod expres dublul statut al acestor străini, respectiv beneficiari de protecție internațională și titulari ai unui drept de ședere pe termen lung.</p>	<p>Texte existente în OUG nr.194/2002</p>
Art.1	<p>Articolul 12 se modifică după cum urmează:</p> <p>(a) se introduc următoarele alineate:</p> <p>„(3a) În cazul în care un stat membru decide să <u>expulzeze</u> un rezident pe termen lung al căruia permis de ședere UE de rezident pe termen lung conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4), acesta solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să confirme dacă respectiva persoană beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru respectiv. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații.</p>	OUG nr.194/2002 Art.82 alin.(3) lit.b) pct.(iv)	<p>Art.82 - Decizia de returnare a străinilor de pe teritoriul României</p> <p>(3) Decizia de returnare dă posibilitatea străinului să părăsească țara <u>nemodifit</u>, astfel:</p> <p>b) în termen de 30 de zile, pentru:</p> <p>(iv) străinul căruia i-a încetat dreptul de ședere pe termen lung și care nu a solicitat prelungirea dreptului de ședere conform art. 70 alin. (4).</p>	<p>Termenului „expulzare” din Directivă corespunde în legislația română continuul juridic al „îndepărării”, adică returnare, declarare ca indezirabil sau expulzare (măsura dispusă în procesul penal).</p> <p>Regula generală în ceea ce privește îndepărarea străinilor care au avut drept de ședere pe termen lung este că aceștia pot părăsi voluntar România în termen de 30 de zile <u>fără a fi impuse condiții referitoare la destinație</u>.</p>	<p>Pagina 7 din 12</p>
	<p>Articolul 12 se modifică după cum urmează:</p> <p>(a) se introduc următoarele alineate:</p> <p>„(3a) În cazul în care un stat membru decide să <u>expulzeze</u> un rezident pe termen lung al căruia permis de ședere UE de rezident pe termen lung conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4), acesta solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să confirme dacă respectiva persoană beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru respectiv. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații.</p> <p>(3b) În cazul în care rezidentul pe termen lung beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru indicat în mențiune, acesta este expulzat către statul membru respectiv, care îl readmite imediat și fără formalități, împreună cu membrii familiei sale, fără a aduce atingere dreptului național sau al Uniunii aplicabil și nici principiului unității familiei.</p>	OUG nr.194/2002 Art.87 alin.(1)	<p>Art. 87 - Îndepărarea sub escortă a străinilor</p> <p>(1) Îndepărarea sub escortă se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru următoarele categorii de străini:</p> <p>a) care nu au părăsit voluntar teritoriul României la expirarea termenului deciziei de returnare prevăzute la art.82 alin.(3); b) care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontieră de stat; c) care au fost declarati indezirabili; d) împotriva căror a fost dispusă expulzarea; e) care au intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior; f) care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărare, astfel cum este definit de prezența ordonanță de urgență.</p>	<p>După alineatul (2) al articolului 87 se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²), cu următorul cuprins:</p> <p>Proiectul de lege</p>	<p>Autoritățile române</p>

		(3c) Prin derogare de la alineatul (3b), statul membru care a luat decizia de expulzare a unui rezident pe termen lung își rezervă dreptul, în conformitate cu obligatiile sale internationale, de a transfera rezidentul pe termen lung către o altă țară decât statul membru care i-a acordat acestuia protecție internațională, în cazul în care respectiva persoană îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE.”;
Art.I pct.8	„(2) Străini, în ale căror permise de sedere pe termen lung era înscrisă mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către un alt stat membru, sunt îndepărați sub escortă în condițiile alin.(1) către statul membru indicat în respectiva mențiune, dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că aceștia beneficiază în continuare de protecție internațională. Prin excepție, pentru respectarea obligațiilor asumate de România prin tratate, în cazul străinilor declarati îndezirabili sau împotriva căror s-a dispus masura expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap.IV din Legea nr.535/2004 sau pentru o infracțiune contra siguranței statului prevăzută de Codul penal este posibilă îndepărarea sub escortă către un alt stat decât cel în care beneficiază de protecție internațională.	„(2) Străini care au avut un drept de sedere pe termen lung pot să se găsească în oricare dintre situațiile prevăzute la art.87 alin.(1) și să fie îndepărtati sub escortă. Cazurile prevăzute la art.21 alin.(2) din Directiva 2004/83/CE sunt cele avute în vedere în legislația română pentru declararea ca îndezirabil (art.85 din OUG nr.194/2002), respectiv pentru expulzare (art.117 din Codul penal) atunci când această măsură este luată ca urmare a condamnării pentru
Proiectul de lege Art.II pct.3	După articolul 20 se introduce un nou articol, art.20 ¹ , cu următorul cuprins: „Art.20 ¹ – Readmisia beneficiarilor protecției internaționale în România	stabilesc destinația străinului îndepărtat numai în situația îndepărării sub escortă, astfel că dispozițiile pct.7 al Directivei 2011/51/UE se transpun în legătură cu această activitate. Străini care au avut un drept de sedere pe termen lung pot să se găsească în oricare dintre situațiile prevăzute la art.87 alin.(1) și să fie îndepărtati sub escortă. Cazurile prevăzute la art.21 alin.(2) din Directiva 2004/83/CE sunt cele avute în vedere în legislația română pentru declararea ca îndezirabil (art.85 din OUG nr.194/2002), respectiv pentru expulzare (art.117 din Codul penal) atunci când această măsură este luată ca urmare a condamnării pentru

		<p>(1) Membri de familie ai beneficiarilor protecției internaționale readmisi pe teritoriul României potrivit art.20¹ alin.(1) din Legea nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, sunt străini care aveau un drept de sedere temporară în scopul reîntregirii familiei beneficiarilor protecției internaționale în statul membru care a dispus îndepărțarea.</p> <p>(2) Membrii de familie prevăzuți la alin.(1) pot intra pe teritoriul României fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.6 alin.(1) lit.b) și c), beneficiază de un drept de sedere temporară pentru 90 de zile începând cu data intrării în România și pot solicita prelungirea acestui drept pentru oricare dintre scopurile și în condițiile prevăzute la cap.IV, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă sedere.</p> <p>(3) Prevederile alin.(2) nu aduc atingere situației mai favorabile dobândite de străinii în cauză pe teritoriul României în temeiul altor dispoziții legale.</p>	infracțiuni de terorism sau infracțiuni contra siguranței statului
Art.1 pct.7 lit.b)	(b) se adaugă următorul alineat: „(6) Prezentul articol nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE.”;	<p>OUG nr.194/2002 Art.87 alin.(2)</p> <p>OUG nr.194/2002 Art.92 alin.(1) lit.f</p>	<p>Art. 87 - Îndepărțarea sub escortă a străinilor (3) În cadrul procedurii de îndepărțare sub escortă autoritățile române analizează situația străinului pentru a se asigura că acesta nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art.92 alin.(1) sau la art.92 alin.(1), dar și că acesta nu este o persoană vulnerabilă. Îndepărțarea sub escortă a persoanelor vulnerabile se realizează cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale acestora.</p> <p>ART. 92 . Interzicerea îndepărțării (1) Îndepărțarea străinului este interzisă în următoarele cazuri: ..... f) există temeri justificate că viața și este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante în statul în care urmează să fie trimis.</p>
Art.1 pct.8	Se introduce următorul articol: „Articolul 19a Modificarea permiselor de sedere UE de rezident pe termen lung (1) În cazul în care un permis de sedere UE de rezident pe termen lung conține mențiunea prevăzută la articolul 8	Proiectul de lege Art.I ptc.9	<p>După alineatul (2¹) al articolului 110 se introduc cinci noi alineate, alin.(2²) –(2⁶), cu următorul cuprins. ..... (2⁵) În cazul în care după eliberarea permisului de sedere pe termen lung cu aplicarea alin.(2²) responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung a fost transferată altui stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, în</p>

		<p>alineatul (4) și în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern aplicabil, responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung este transferată unui al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze permisul de sedere UE de rezident pe termen lung menționat la articolul 8 alineatul (5), cel de-al doilea stat membru solicită statului membru care a emis permisul de sedere UE de rezident pe termen lung să modifice în consecință mențiunea respectivă.</p> <p>(2) În cazul în care unui rezident pe termen lung și se acordă protecție internațională în al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze un permis de sedere UE de rezident pe termen lung menționat la articolul 8 alineatul (5), respectivul stat membru solicită statului membru care a emis permisul de sedere UE de rezident pe termen lung să îl modifice în vederea introducerii mențiunii prevăzute la articolul 8 alineatul (4).</p> <p>(3) Ca urmare a solicitării menționate la alineatele (1) și (2), statul membru care a eliberat permisul UE de rezident pe termen lung eliberează permisul de sedere UE de rezident pe termen lung modificat nu mai târziu de trei luni de la primirea solicitării din partea celui de-al doilea stat membru.”;</p>	<p>Proiectul de lege Art.II pct.4</p>
		<p>După alineatul (2¹) al articolului 110 se introduce cinci noi alineate, alin.(2²) – (2⁶), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilității pentru un străin care are un permis de sedere pe termen lung eliberat de un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări solicită acestui stat membru să modifice în consecință mențiunea privind accordarea protecției internaționale.”</p>	<p>Proiectul de lege Art.II pct.9</p>
		<p>După alineatul (9) al articolului 20 se introduce un nou alineat, alin.(10), cu următorul cuprins:</p> <p>„(10) În cazul în care se acordă protecție internațională în România unui străin care are un permis de sedere pe termen lung într-un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări solicită statului membru în cauză să înscrie în permisul de sedere pe termen lung mențiunea privind accordarea protecției internaționale de către România.”</p>	<p>Proiectul de lege Art.II pct.2</p>

			formatiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări în a cărei rază de competență locuiește, o cerere însotită de documentele care dovedesc detinerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care declară că are domiciliul pe teritoriul României, în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a luat la cunoștință despre transferul responsabilității sau despre accordarea protecției internaționale.”	dreptului de ședere pe termen lung sau asupra statutului prin obținut protecția internațională.
Art.1 pt.9	La articolul 22, se introduce următorul alineat: „(3a) Cu excepția cazului în care protecția internațională a fost retrasă sau a cazului în care persoana se încadrează la una dintre categoriile specificate la articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2004/83/CE, alineatul (3) din prezentul articol nu se aplică resortisantilor ţărilor terțe ale căror permise de ședere UE de rezident pe termen lung eliberate de primul stat membru conțin mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) din prezența directivă. Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE.”;	Proiectul de lege Art.I pct.8	După alineatul (2) al articolului 87 se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²), cu următorul cuprins: ..... (2 ²) Străinii care au avut un drept de ședere temporară potrivit art.128, în ale căror permise de ședere pe termen lung eliberate de un alt stat membru este înscrisă mențiunea privind accordarea protecției internaționale, pot fi îndepărtați sub escortă în condițiile aîn.(1) către un stat din afara Uniunii Europene dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că protecția internațională a fost retrasă sau dacă au fost declarati indezirabili sau împotriva lor s-a dispus măsura expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap.IV din Legea nr.535/2004 sau pentru o infracțiune contra siguranței statului prevăzută de Codul penal.”	Text existent în HG nr.1251/2006
Art.1 pt.10	La articolul 25, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text: „Statele membre desemnează puncte de contact care au sarcina să primească și să transmită informațiile și documentația menționate la articolele 8, 12, 19, 19a, 22 și 23.”	HG nr.1251/2006 art.77	Art. 77 - Punctul național de contact pentru domeniul azilului în relația cu instituțiile Uniunii Europene și cu celelalte state membre (1) Oficiul Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor este punctul național de contact pentru domeniul azilului în relația cu instituțiile Uniunii Europene și autoritățile similare ale celorlalte state membre. Ministerul Administrației și Internelor transmite o notificare Comisiei Europene și celorlalte state membre cu privire la punctul național de contact. (2) Oficiul Național pentru Refugiați ia măsurile adecvate pentru a asigura cooperarea directă și schimbul de informații cu autoritățile competente în domeniul azilului din celelalte state membre.	Oficiul Național pentru Refugiați a fost reorganizat ca structură specializată pe probleme de azil în cadrul Oficiului Român pentru Imigrări care a fost transformat în Inspectoratul
		Proiectul	După alineatul (1) al articolului 143 se introduce un nou alineat,	Pagina 11 din 12

		de lege Art.I pet.13	alin.(2), cu următorul cuprins: „(2) Inspectoratul General pentru Imigrări este punctul național de contact în relația cu instituțiile Uniunii Europene și cu autoritățile celorlalte state membre pentru schimbul de informații și documente în aplicarea dispozițiilor legale ce intră în competența sa.”	General pentru Imigrări.
Art.2	(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directivă până la 20 mai 2013. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor măsuri. Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea cuprind o trimisie la prezența directivă sau sunt însotite de o asemenea trimisie la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimisieri.	Proiectul de lege mentiuinea privind transpunerea	<i>Prezenta lege transpune Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.132 din 19 mai 2011.</i>	
Art.3	Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
Art.4	Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	